

افزایش تعداد آمریکایی‌های بدون بیمه

در شرایطی که سرنوشت اوپاما کر - طرح بیمه درمانی مقرون به صرفه جتجالی در دوران باراک اوپاما - همچنان در ابهام است و طرح جایگزین آن به قطعیت نرسیده، گزارش‌ها در آمریکا از افزایش شمار افرادی حکایت دارد که فاقد بیمه درمانی هستند. کارشناسان پیش‌بینی می‌کردند با توقف اوپاما کر، وضعیت بیمه درمانی آمریکا وخیم‌تر شود. موسسه گالوپ اعلام کرد، تا پایان ۲۰۱۷ میلادی، تعداد شهروندان آمریکایی‌ای که فاقد هرگونه بیمه بهداشت و سلامت هستند، نسبت به سال ۲۰۱۶ میلادی، بیش از ۳/۲ میلیون نفر افزایش داشته است. بر اساس این گزارش، رشد ۱/۳ درصدی افراد بدون بیمه در آمریکا طی سال ۲۰۱۷، بالاترین رشد در ده سال گذشته به شمار می‌رود. این نخستین سال از زمان اجرای طرح بهداشت و بیمه اوپاما - موسوم به اوپاما کر - در سال ۲۰۱۴ میلادی است که تعداد افراد بدون بیمه در آمریکا، با افزایش روبه‌رو شده است. بررسی موسسه گالوپ نشان می‌دهد که تا دسامبر ۲۰۱۷ میلادی، بیش از ۱۲/۲ درصد بزرگسالان آمریکایی، فاقد بیمه بهداشت و سلامت هستند که این رقم از ۱۰/۹ درصد در پایان سال ۲۰۱۶ میلادی بیشتر شده است. موسسه گالوپ بر این باور است که افزایش تعداد افراد بدون بیمه در آمریکا، به خاطر رشد فزاینده هزینه‌های بیمه بوده است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا از منتقدان جدی طرح بیمه و بهداشت، موسوم به اوپاما کر بوده و در نخستین سال ریاست‌جمهوری او، تعداد افرادی که بدون بیمه هستند، با افزایش چشمگیری روبه‌رو شده است. ترامپ تاکنون تلاش زیادی کرده است تا با حمایت جمهوری خواهان کنگره و سنا، طرح بهداشت و سلامت اوپاما را لغو کرده یا اصلاحات گسترده‌ای در آن ایجاد کند. این در حالی است که به تازگی، دادستان‌های ایالت‌های نیویورک و مینه‌سوتا، از دولت ترامپ به دلیل لغو بودجه یک میلیارد دلاری برنامه بهداشتی حدود ۸۰۰ هزار فرد، شکایت کردند. به گزارش روتیروز، دو دادستان کل ایالت‌های مینه‌سوتا و نیویورک آمریکا، از دولت دونالد ترامپ، به دلیل قطع بودجه مربوط به یک برنامه بهداشتی و سلامت، که به صدها هزار نفر از خانواده‌های کم‌درآمد اختصاص داده شده بود، شکایت کردند.

اریک اشنايدرمن، دادستان کل نیویورک، در بیانیه‌ای اعلام کرد: «این شکایت، در دادگاه فدرال منتهن نیویورک تنظیم شد و در اعتراض به قطع بودجه یک میلیارد دلاری مربوط به برنامه‌های بهداشتی باراک اوپاما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا بود که از سوی ترامپ و جمهوری خواهان لغو شد». همچنین «لوری سوانسون» دادستان کل مینه‌سوتا، در این شکایت نامه نوشته بود که دولت دونالد ترامپ، بدون طی کردن مراحل قانونی و ارائه اسناد کافی، این بودجه را قطع کرده است. بر اساس محتوای این شکایت‌نامه، حدود ۸۰۰ هزار نفر در دو ایالت نیویورک و مینه‌سوتا، تحت پوشش این بیمه درمانی بودند. در ماه دسامبر سال گذشته میلادی، وزارت بهداشت و خدمات درمانی آمریکا، به هر دو ایالت اعلام کرد که بودجه مربوط به برخی از برنامه‌های بهداشتی را قطع می‌کند؛ زیرا کنگره، هیچ بودجه‌ای را به آنها اختصاص ن داده است. اشنايدرمن اعلام کرد که این بودجه، ۲۵ درصد از هزینه‌های مربوط به برنامه‌های بهداشتی نیویورک را شامل می‌شد. اواخر سال گذشته میلادی، اعضای جمهوری خواه مجلس سنا، آمریکا، سرانجام به لغو «لایحه مراقبت مقرون به صرفه» موسوم به اوپاما کر، رای مثبت دادند. بسیاری از کارشناسان بر این باورند که لغو اوپاما کر، باعث افزایش حق بیمه خواهد شد و در نهایت، بیمه‌شدگان را مجبور به خروج از برخی از پوشش‌های بیمه‌ای خواهد کرد. برنامه درمانی اوپاما کر - که اوپاما رسما آن را در سال ۲۰۱۰ تصویب کرد - یکی از اصلی‌ترین دستاوردهای دوره ریاست‌جمهوری اوپاما محسوب می‌شود. هدف باراک اوپاما این بود که میلیون‌ها شهروند آمریکایی فاقد بیمه درمانی، تحت پوشش بیمه سلامت قرار بگیرند.

سازمان جهانی کار، اخیراً اپلیکشنی را تحت‌عنوان «فورس‌لبر» در دو نسخه اندروید و iOS، برای مقابله با رشد چشمگیر کودکان کار در جوامع مختلف، به بازار عرضه کرده است. این برنامه اجازه می‌دهد تا مدیران و صاحبان کسب‌وکار، با ایجاد یک چک‌لیست تعاملی، شرایط کاری کارگاه‌های خود را بدون کودکان کار به اشتراک گذاشته و در مقابل، بخشی از درآمد خود را برای فرهنگ‌سازی و کمک به کودکان کار، اختصاص دهند. در این اپلیکشن، در مجموع ۱۸ ایست بازرسی وجود دارد که هر ایستگاه، در قالب‌های مختلف مثل مقالات مفید، توصیه‌های ارزشمند، معرفی کتاب و... به کاربر ارائه می‌شود. این اپلیکشن را می‌توان از سایت سازمان جهانی کار دانلود کرد.

بیکر

تجربه دیگر کشورها

A T I V E H N O

چرا سالمندان روس نگران آینده‌اند؟

در حالی که ۹۲ درصدی از نخبگان روسیه به مستمری‌بازنشستگی وابسته‌اند صندوق‌های بازنشستگی این کشور در وضعیت بحرانی به سر می‌رسد

تا سال ۲۰۲۰ میلادی، تعداد بازنشسته‌ها در این کشور، به بیشتر از ۴۴ میلیون نفر می‌رسد؛ در حالی که تعداد افراد شاغل، رشد چشمگیری نخواهد کرد.

سال ۲۰۱۵ میلادی، هزینه‌های صندوق‌های بازنشستگی، برابر با ۷/۷۷ هزار میلیارد روبل بود که بالغ بر ۱۰۰ میلیارد دلار است. این در حالی است که درآمد این سیستم، تنها برابر با ۴/۱۴ هزار میلیارد روبل بوده است. این کسری ۳/۶۳ هزار میلیارد روبلی، معادل ۵۴ میلیارد دلار، با کمک بودجه دولت، تامین مالی شد. از طرف دیگر، دولت در سال ۲۰۱۵ میلادی، خود با کسری ۲/۶۸ هزار میلیارد روبلی روبه‌رو بود و تامین منابع مالی مورد نیاز صندوق، کار بسیار دشواری برای آنها بود. طبق پیش‌نویس بودجه سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ میلادی، سیستم بازنشستگی روسیه، سالانه با کسری ۳/۷ هزار میلیارد روبلی روبه‌رو خواهد بود که باز هم این کسری، باید از طریق بودجه دولت تامین شود. بنابراین دولت روسیه در سال‌های آتی، همچنان کسری بودجه را تجربه می‌کند و اقتصادش با مشکلات ناشی از این مسئله روبه‌رو خواهد بود. اگر قرار بود کسری‌های سیستم بازنشستگی، از طریق صندوق ثروت ملی تامین شود، ظرف کمتر از ۱۶ ماه تمامی منابع مالی صندوق از بین می‌رفت. کارشناسان می‌گویند برای حل این مشکل در اولین گام، باید سن بازنشستگی رشد کند تا مردم برای سال‌های طولانی‌تری، مالیات بر درآمد یا حق بیمه بپردازند. پیشنهاد آنها این است که هر سال، سن بازنشستگی در کشور، شش ماه افزایش پیدا کند تا اینکه به تدریج، به ۶۳ سال برای زنان مردان برسد و حتی برخی از مقامات اقتصادی بر ضرورت رساندن سن بازنشستگی به ۶۵ سال تاکید دارند. تفاوت سن بازنشستگی زنان و مردان هم مسئله دیگری است که سبب شد تا فشار بر صندوق‌ها افزایش پیدا کند. باید سن بازنشستگی زنان و مردان یکسان شود و تمامی نیروهای کاری، با وضعیت یکسانی در مقابل قانون کار قرار بگیرند. مطالعات نشان می‌دهد ۹۳ درصد از بازنشسته‌ها در روسیه، تنها با اتکا به درآمد بازنشستگی خود زندگی می‌کنند. این در حالی است که در آمریکا، دستمزدهای بازنشستگی تنها ۲۸ درصد از کل درآمد ماهانه سالمندان را تشکیل می‌دهد. همه این افراد، از محل‌های دیگری کسب درآمد می‌کنند و بعد از بازنشستگی، در مشاغل که امکان‌ش را داشته باشند، مشغول خواهند شد.

می‌کنند. نکته مهم این است که تا سال ۲۰۲۰ میلادی، تعداد بازنشسته‌ها در این کشور، به بیشتر از ۴۴ میلیون نفر می‌رسد؛ در حالی که تعداد افراد شاغل، رشد چشمگیری نخواهد کرد. از ابتدای قرن بیست و یکم میلادی، تمامی تحلیلگران اقتصادی و روسای سیاسی در روسیه پیش‌بینی می‌کردند که اوضاع، تغییر کند؛ زیرا وابستگی صندوق‌های بازنشستگی به بودجه دولت، آسیب زیادی به اقتصاد کشور وارد می‌کرد. در آن زمان اعلام شد روسیه، برای تامین نیاز مالی صندوق، باید از منابع مالی دیگری استفاده کند زیرا تمرکز روی درآمد نفت، برای تامین منابع مالی آن، کار نادرستی است. در آن زمان، منبع اصلی تامین منابع مالی برای صندوق بازنشستگی، صندوق ثروت ملی روسیه بود که در سال ۲۰۰۸ میلادی و هم‌زمان با ایجاد صندوق ذخیره در این کشور ایجاد شد. هر دو صندوق، به دنبال ایجاد صندوق تثبیت مالی روسیه در سال ۲۰۰۴ میلادی، ایجاد شدند. در سال ۲۰۰۹ ارزش منابع مالی موجود در صندوق ثروت ملی، به ۹۳ میلیارد دلار رسید و تا سال ۲۰۱۴ میلادی در سطح ۸۰ میلیارد دلار ثابت باقی ماند. استفاده از منابع این صندوق هم به عنوان پشتوانه صندوق بازنشستگی دولتی در روسیه انجام شد ولی نتوانست مشکلات اقتصادی صندوق را از بین ببرد.

بازنشستگان کنونی صرف می‌شود؛ در حالی که شش درصد باقی‌مانده، وارد سیستم تجمیعی شده و به عنوان سرمایه صندوق نگهداری و در حوزه‌های مختلف، سرمایه‌گذاری می‌شود. در سال‌های بحران اقتصادی - که نرخ رشد درآمد مردم به اندازه تورم نبوده است - دولت قانونی تصویب کرد تا شاغلان در پرداخت بیمه تجمیعی، آزاد باشند. بنابراین شمار زیادی از شاغلان روسی، از پرداخت شش درصد دستمزد خود امتناع کردند و همین مسئله سبب شد تا مشکلات صندوق‌های بازنشستگی، هر روز بیشتر از قبل شود.

افزایش حقوق بازنشستگی

در سال‌هایی که قیمت نفت در بازار جهانی رشد کرد، این رشد، بسیار چشمگیر بود و همین مسئله سبب شد تا دولت، تصمیم به توزیع مجدد این درآمد بین مردم بگیرد. در اولین گام، افزایش دستمزد بازنشستگانی که سال‌ها برای ارتقای رشد اقتصاد کشور کار کرده بودند، در دستور کار قرار گرفت و اجرا شد. از طرف دیگر، در سال ۲۰۰۵ میلادی - یعنی قبل از اینکه دولت افزایش دستمزدها را اعلام کند - بازنشستگان این کشور، اعتراضات زیادی در مورد میزان دستمزدشان داشتند و همین مسئله، انگیزه اولیه رشد دستمزد را ایجاد کرد اما افزایش دستمزدها، یک بخش ماجراست و در بخش دیگر آن، افزایش شمار بازنشستگان قرار دارد. در فاصله سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ میلادی، شمار بازنشستگان روسیه، در سطح ۳۸/۵ میلیون نفر بود ولی از سال ۲۰۰۸ میلادی تاکنون، شمار بازنشسته‌ها در این کشور رشد کرده است. و هم‌اکنون بیش از ۴۱/۵ میلیون نفر در روسیه، حقوق بازنشستگی دریافت می‌کنند و این پول، برای پرداخت مستمری بازنشستگان استفاده می‌شود. این حق بیمه، بعضاً تحت عنوان مالیات بر درآمد از کارفرما گرفته می‌شود ولی برخلاف بسیاری از کشورهای صنعتی و توسعه‌یافته - از جمله آمریکا - سیستم بازنشستگی در این کشور، تجمیعی است؛ به این معنا که بخشی از مالیات بر درآمدی که جمع‌آوری و به صندوق وارز می‌شود، به صورت پس‌انداز یا سرمایه‌گذاری، طبق قوانین، بخشی از منابع مالی صندوق‌های بازنشستگی، از مالیات تامین می‌شود که دولت از درآمد افراد شاغل دریافت می‌کند. طبق قوانین این کشور، نرخ مالیات بر درآمد در روسیه، برابر با ۲۲ درصد است که تمامی این مبلغ، توسط کارفرما پرداخت می‌شود. ۱۶ درصد از این مالیات ۲۲ درصدی، وارد سیستم پرداخت جاری می‌شود؛ به این معنا که برای تامین مستمری

سیستم مرده

برخی تحلیلگران می‌گویند سیستم بازنشستگی روسیه، یک مرده متحرک اقتصادی است؛ زیرا مصارف آن از منابعش بیشتر شده است و این اتفاق در سال‌هایی افتاد که قیمت نفت در بازار جهانی رشد کرد و اقتصاد هم شرایط خوبی داشت. در

کارشناسان می‌گویند برای حل مشکل سیستم بازنشستگی در اولین گام، باید سن بازنشستگی رشد کند تا مردم برای سال‌های طولانی‌تری، مالیات بر درآمد یا حق بیمه بپردازند. پیشنهاد آنها این است که هر سال، سن بازنشستگی در کشور، شش ماه افزایش پیدا کند تا اینکه به تدریج، به ۶۳ سال برای زنان و مردان برسد و حتی برخی از مقامات اقتصادی بر ضرورت رساندن سن بازنشستگی به ۶۵ سال تاکید دارند.

حامد رسولی

روزنامه نگار

در سال‌های اخیر، سیستم بازنشستگی روسیه با چالش‌های زیادی روبه‌رو بوده است که یکی از آنها را می‌توان کسری سالانه حداقل ۵۰ میلیارد دلار این سیستم دانست. این کسری بالای صندوق‌های بازنشستگی، می‌تواند زمینه‌ساز ورشکستگی این سیستم شود. به همین دلیل، دولت روسیه به پیشنهاد کارشناسان و اقتصاددانان برجسته کشور، قوانین تازه‌ای وضع کرد تا مانع از وخیم‌تر شدن اوضاع مالی سیستم بازنشستگی شود. ولی این تغییرات، نتوانست بحران را برطرف کند و هنوز هم این سیستم با مشکلات زیادی روبه‌رو است. اما سوال اینجاست که دلیل بحران در سیستم بازنشستگی کشور، که ثروت طبیعی بزرگی دارد و هر سال میلیارد‌ها دلار از فروش نفت و گاز به دست می‌آورد، چیست؟

کشوری نفت‌خیز است که بیشترین شمار شاغلان این کشور، در شرکت‌های دولتی یا نیمه‌دولتی فعالیت می‌کنند. مانند شمار زیادی از سیستم‌های بازنشستگی ملی، سیستم بازنشستگی در روسیه هم بر مبنای پرداخت در طول زمان است؛ به این معنا که افراد شاغل، هر ماه حق بیمه پرداخت می‌کنند و این پول، برای پرداخت مستمری بازنشستگان استفاده می‌شود. این حق بیمه، بعضاً تحت عنوان مالیات بر درآمد از کارفرما گرفته می‌شود ولی برخلاف بسیاری از کشورهای صنعتی و توسعه‌یافته - از جمله آمریکا - سیستم بازنشستگی در این کشور، تجمیعی است؛ به این معنا که بخشی از مالیات بر درآمدی که جمع‌آوری و به صندوق وارز می‌شود، به صورت پس‌انداز یا سرمایه‌گذاری، طبق قوانین، بخشی از منابع مالی صندوق‌های بازنشستگی، از مالیات تامین می‌شود که دولت از درآمد افراد شاغل دریافت می‌کند. طبق قوانین این کشور، نرخ مالیات بر درآمد در روسیه، برابر با ۲۲ درصد است که تمامی این مبلغ، توسط کارفرما پرداخت می‌شود. ۱۶ درصد از این مالیات ۲۲ درصدی، وارد سیستم پرداخت جاری می‌شود؛ به این معنا که برای تامین مستمری

www.tamin24.ir

تأمین ۲۴

روزنامه سروش و تانین

دروازه‌های به دنیای سیاست‌های اجتماعی نوین

@www.tamin24ir